

tell, i encara no donar els gairebé obligatoris deu cèntims de anguila? Oh, això ja passava de mida! El pobre noi, cada vegada que pelava el senyor propietari - perquè em oblidat de dir que el «troç de pa» es propietari, - ja el mirava de cau d'ull.

Fins que, com tot arriba en aquest Mon, arribà també el jorn de la dolça venjança del «figaró»: Passava això que expliquem, fet trascendental i historic, per aquells temps que ningú acceptava aquell bé de Déu de peces franceses i italianes, pluja de «calderilla» qu'ens açotava.

El bon senyor, per Sant Pancraci, festa major del poble - una de les tres diades assenyalades que durant l'anyada es fa pelar els derrerets... del cap - Nadal, Sant Pancraci i San Geroní, son gloriós patró - va entrar a cal perruquer de la plaça: i no tan sols va entrar-hi, sinó que va ANAR per feina: i va pagar religiosament, amb peces de cinc, els trenta cèntims de l'arrenada; i quant agafant el barret del penjador es disposava a agafar la portai tocar el dos, el dependent, qu'arrufant el nas havia contat i s'havia mirat aquell grapatet de peces menudes, hi va veure amb íntim goig que n'hi havia una de francesa, va cridar-li, joiós de poguer espiar-se, dolçament, amb la seva petita venjança:

-«Ep, senyor!: miri que m'ha donat cinc cèntims...» No va poder acabar la frasse: el senyor ranci, interpretant que la quantitat pagada al dependent hi havia cinc cèntims de més, replicà, amatent, i tot donant-se PISTO d'explèndid:

-Si, ja ho sé: son per a vos: ja us els dono!

I amb una revolada, sorti de cal barber, mentre el pobre de-

pendent quedava més escorregut que un gat escaldat, pel fracàs de la seva petita venjança.!

JOAN BONET.

Història clàssica, redolínistica de la picó i la gratera

(Gatada)

¡Lema: Era l'any de la picó!

1
Trenta sigles endarrera
era la picó, lo qu'era,

2
No en resan res los arxius
de llur aparició entre'ls vius.

3
Quan vingué aquesta malura
era el mon tot confitura

4
Aixó diu la tradició,
també al savi Salomó.

5
L'importaren de la Xina
amb l'arros i la farina.

6
El cas es, siga com siga
que ve fent nos la gran figa.

7
Ja els grans savis de la Grecia
classificaren llur especia.

8
Aixis va passar molts anys
semblant engunies i afanys.

9
Tant, que ningú dels que som
sab quan despoblá el món.

10
Dels grecs va passar als romans
més coenta que no era avans.

11
Car dels besars en la rassa
va fiplar com la mostassa.

12
Amb llur comerç i conquesta
va seguir el mon ben llesta.

13
Tant, qu'amb poquets sigles més
va fer per tot gran progrés.

14
Molt ants que la llumanera
va inventar-se la gratera.

15
Des d'allavors ve curant-se
fense rascar o rascanse.

16
Mes tard, afirmaren els savis
qu'eran microbis *rabiavis*.

17
El cas és, que fins el dia
la picó te senyoria.

18
I miréu si es estranya
que camina com l'aranya.

19
Fins opina qui l'ha vist
que té lo posat molt trist.

20
El cas es que amb llur quimera
té la barra d'ur a fera.

21
L'home més pacient
converteix en foll furient.

22
Ja se sap que Carlos quint
se gratava molt sovint.

23
També es diu de Sant Tomás
que se li empujava'l nas.

24
Felip segón al llevar-se
cada jorn diu, va gratar-se.

25
Hasta comten del bon Papa
que de picó no s'escapa.

26
L'home que no té picó
es masell o setmesó.

